

УКАЗ № 445

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за изменение и допълнение на Закона за енергийната ефективност, приет от XLIII Народно събрание на 21 декември 2016 г.

Издаден в София на 23 декември 2016 г.

Президент на републиката: Росен Плевнелиев

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието: Екатерина Захариева

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за енергийната ефективност (ДВ, бр. 35 от 2015 г.)

§ 1. В чл. 5 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3:

а) създава се нова т. 5:

„5. национална програма за ускорена газификация;“

б) досегашните т. 5 и 6 стават съответно т. 6 и 7.

2. В ал. 4 думите „ал. 3, т. 1 – 5“ се заменят с „ал. 3, т. 1 – 6“.

§ 2. В чл. 6, т. 3 думите „нови и съществуващи“ се заличават.

§ 3. В чл. 7 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в т. 4 думите „участва при разработването и актуализирането на“ се заменят с „разработва и актуализира съвместно с министъра на регионалното развитие и благоустройството и внася за приемане от Министерския съвет“;

б) в т. 5 думите „участва при разработването и актуализирането на“ се заменят с „разработва и актуализира съвместно с министъра на регионалното развитие и благоустройството и внася за приемане от Министерския съвет“;

в) създава се нова т. 6:

„6. разработва и внася за приемане от Министерския съвет национална програма за ускорена газификация;“

г) досегашната т. 6 става т. 7 и в нея думите „чл. 5, ал. 3, т. 5“ се заменят с „чл. 5, ал. 3, т. 6“;

д) досегашните т. 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 и 16 стават съответно т. 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 и 17.

2. В ал. 2 думите „ал. 1, т. 13“ се заменят с „ал. 1, т. 14“.

§ 4. В чл. 9 се правят следните изменения:

1. В т. 4 думите „разработва и актуализира съвместно с министъра на енергетиката и внася за приемане от Министерския съвет“ се заменят с „участва при разработването и актуализирането на“.

2. В т. 5 думите „разработва и актуализира съвместно с министъра на енергетиката и внася за приемане от Министерския съвет“ се заменят с „участва при разработването и актуализирането на“.

§ 5. В чл. 11, ал. 6, т. 4 след думата „ежегодно“ се добавя „в срок до 31 март“, а думите „чл. 5, ал. 3, т. 5“ се заменят с „чл. 5, ал. 3, т. 6“.

§ 6. В чл. 14 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „която да осигури“ се заменят с „както и алтернативни мерки, които да осигурят“, а думите „спестена енергия“ се заменят с „енергийни спестявания“.

2. В ал. 4 текстът преди т. 1 се изменя така: „Разликата между общата кумулативна цел по ал. 1 и прогнозните енергийни спестявания от прилагането на алтернативните мерки се разпределя като индивидуални цели за енергийни спестявания между следните задължени лица:“.

3. Създават се ал. 6, 7, 8, 9, 10 и 11:

„(6) Алтернативна мярка е всяка мярка на политика, която води до постигане на енергийни спестявания при крайното потребление на енергия, различна от схемата за задължения за енергийни спестявания.

(7) Алтернативните мерки, които ще се прилагат, очакваните прогнозни енергийни спестявания от тях и отговорните за тяхното изпълнение органи се посочват в националните планове за действие по енергийна ефективност, като могат да се прилагат една или повече от следните мерки на политика:

1. енергийни данъци или данъци за въглероден диоксид, чийто ефект е намаляване на крайното потребление на енергия;

2. схеми и инструменти за финансиране или фискални стимули, които водят до прилагане на енергийноефективни технологии или техники и чийто ефект е намаляване на крайното потребление на енергия;

3. разпоредби или доброволни споразумения, които водят до прилагане на енергийноефективни технологии или техники и чийто ефект е намаляване на крайното потребление на енергия;

4. стандарти и норми, целящи подобряване на енергийната ефективност на продуктите и услугите, в това число на сградите и на превозните средства, с изключение на стандартите и нормите, които са задължителни и приложими в съответствие с правото на Европейския съюз;

5. схеми за етикетиране на енергийната ефективност, с изключение на схемите, които са задължителни и приложими в съответствие с правото на Европейския съюз;

6. образование и обучение, включително консултантски програми в областта на енергетиката, водещи до прилагането на енергийно ефективни технологии или техники и чийто ефект е намаляване на крайното потребление на енергия.

(8) В националните планове за действие по енергийна ефективност се включват една или повече алтернативни мерки, които отговарят на следните критерии:

1. предвиждат поне два междинни периода за отчитане и прилагането на мярката допринася за постигане на общата кумулативна цел за спестена енергия при крайното потребление на енергия до 31 декември 2020 г.;

2. определят отговорностите на органите на изпълнителната власт, участващите и изпълняващите лица;

3. определят по прозрачен начин енергийните спестявания, които трябва да се постигнат;

4. обемът на енергийните спестявания, който трябва да се постигне от дадена мярка, се изразява под формата на крайно или на първично енергийно потребление по коефициенти на превръщане съгласно наредбата по чл. 18, ал. 1;

5. изчисляват енергийните спестявания от прилагането на мярката по методи и принципи съгласно наредбата по чл. 18, ал. 2;

6. гарантират наблюдение на резултатите и предвиждат подходящи мерки, когато напредъкът е незадоволителен;

7. предвиждат ежегодно публикуване на данните за годишните тенденции в енергийните спестявания.

(9) При включването алтернативните мерки трябва да отговарят и на следните допълнителни критерии:

1. за мерките по ал. 7, т. 2 – 6 – предвиждат въвеждането на система за контрол, която включва и независима проверка на статистически значим дял от мерките за подобряване на енергийната ефективност;

2. за мярката по ал. 7, т. 3 – предвижда участващите лица да представят и да оповестяват публично годишни доклади за постигнатите енергийни спестявания, когато е приложимо.

(10) Обхватът и оценката на ефекта от изпълнените алтернативни мерки се посочва в ежегодните отчети за изпълнението на националните планове за действие по енергийна ефективност.

(11) Не се допуска двойно отчитане на енергийните спестявания от изпълнението на индивидуалните цели на задължените лица и от прилагането на алтернативни мерки.“

§ 7. В чл. 15 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Индивидуалните годишни цели по ал. 1 се определят, като разликата между изчислената годишна стойност на енергийните спестявания по чл. 14, ал. 3 и 5 и оценката на енергийни спестявания от алтернативни мерки през съответната година се разпределя между задължените лица по чл. 14, ал. 4 пропорционално на продадените от съответното задължено лице количества енергия на крайни клиенти през предходната година.“

2. Създава се нова ал. 3:

„(3) В срок до 15 март на съответната година агенцията изготвя и публикува на интернет страницата си проект на списък на задължените лица по чл. 14, ал. 4 и техните индивидуални годишни цели.“

3. Досегашната ал. 3 става ал. 4.

4. Създава се ал. 5:

„(5) Индивидуалните годишни цели на задължените лица по чл. 14, ал. 4, които не са подали в агенцията информация за извършените от тях продажби на енергия към крайните клиенти през предходната година, се определят въз основа на определени от агенцията количества продадена енергия при условията и по реда на наредбата по чл. 18, ал. 1.“

§ 8. В чл. 17 думите „чл. 63, ал. 6“ се заменят с „чл. 63, ал. 5“.

§ 9. В чл. 18 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Методиките за определяне на националната цел за енергийна ефективност и на общата кумулативна цел за енергийни спестявания, условията и редът за прилагане на схемата за задължения за енергийни спестявания, включително за разпределянето на индивидуалните цели за енергийни спестявания между задължените лица, и отчитането на ефекта от изпълнените алтернативни мерки се определят с наредба на Министерския съвет.“

2. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Условията и редът за извършване на оценка на енергийните спестявания, реализирани в резултат на изпълнени мерки за повишаване на енергийната ефективност при производството, преноса и разпределението на енергия, и за потвърждаването им се определят с наредба на министъра на енергетиката.“

§ 10. В чл. 21 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в нея:

а) в т. 2 думите „чл. 7, ал. 1, т. 11“ се заменят с „чл. 7, ал. 1, т. 12“;

б) в т. 3 думите „незадължени страни“ се заменят със „задължени или незадължени лица“.

2. Създава се ал. 2:

„(2) В случаите по ал. 1, т. 2 задължените лица по чл. 14, ал. 4 договарят с Фонд „Енергийна ефективност и възобновяеми източници“ или със съответния финансов посредник условията за прехвърляне на удостоверенията за енергийни спестявания, постигнати в резултат на финансираните от тях мерки за енергийна ефективност.“

§ 11. В глава трета, раздел I се създава чл. 30а:

„Чл. 30а. (1) При възлагане на обществена поръчка за доставка на стойност, равна или по-висока от посочените в чл. 20, ал. 1, т. 1, буква „б“ и т. 2, букви „б“ и „в“ от Закона за обществените поръчки, публичният възложител по чл. 5, ал. 2, т. 1 – 6, т. 7, предложение първо, т. 10 – 13 и 17 от същия закон закупува следните продукти, свързани с потребление на енергия:

1. продукти, отговарящи на критерия за принадлежност към най-високия възможен клас на енергийна ефективност, при съобразяване на необходимостта от осигуряване на достатъчно конкуренция в случаите, когато продуктът е включен в предмета на наредбата по чл. 12, т. 1 от Закона за защита на потребителите за изискванията за етикетиране и предоставяне на стандартна информация за продукти, свързани с енергопотреблението по отношение на консумацията на енергия и други ресурси;

2. продукти, съответстващи на показателите за енергийна ефективност, когато продуктът не попада в обхвата на т. 1, но е включен в предмета на мярка за прилагане съгласно Наредбата за допълнителните мерки, свързани с прилагането на регламенти, приети съгласно чл. 15 от Директива 2009/125/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за създаване на рамка за определяне на изискванията за екодизайн към продуктите, свързани с енергопотреблението (обн., ДВ, бр. 14 от 2015 г.; изм., бр. 35 от 2016 г.);

3. офис оборудване, определено и отговарящо на изискванията на приложение „В“ на Споразумението между правителството на Съединените американски щати и Европейския съюз за координирането на програми за етикетиране на енергийната ефективност на офис оборудване (ОВ, L 63/7 от 6 март 2013 г.);

4. автомобилни гуми, които отговарят на критерия за най-висок клас енергийна ефективност на използване на горивата, както е определено в Регламент (ЕО) № 1222/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно етикетирането на гуми по отношение на горивната ефективност и други съществени параметри (ОВ, L 342/46 от 22 декември 2009 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 1222/2009“.

(2) Алинея 1, т. 4 може да не се прилага по съображения за безопасност или за общественото здраве при закупуването на гуми с най-висок клас на сцепление с влажна пътна настилка или с най-висок клас на външен шум при търкаляне съгласно Регламент (ЕО) № 1222/2009.

(3) При възлагане на обществена поръчка за услуга на стойност, равна или по-висока от посочените в чл. 20, ал. 1, т. 1, буква „в“ и т. 2, букви „б“ и „г“ от Закона за обществените поръчки, публичният възложител по ал. 1 изисква от изпълнителя да използва при изпълнението само продукти, отговарящи на изискванията по ал. 1. Изискването се прилага само към нови продукти, закупени от изпълнителите, отчасти или изцяло, за целите на изпълнението на услугите.

(4) Когато орган или лице по ал. 1 сключва договор за покупка или договор за наем на сграда, тя трябва да отговаря на минималните изисквания за енергийни характеристики, удостоверено със сертификат за енергийни характеристики.

(5) Алинея 4 не се прилага, когато целта на покупката е сградата да бъде:

1. основно обновена или разрушена;

2. препродадена, без да се използва за собствени нужди;

3. запазена като сграда културна ценност, включена в обхвата на Закона за културното наследство.

(6) Алинеи 1, 3 и 4 не се прилагат, ако противоречат на разходната ефективност, икономическата осъществимост, устойчивостта в по-широк смисъл, техническата пригодност, както и на наличието на достатъчно конкуренция.

(7) Алинеи 1 – 4 не се прилагат за договорите на въоръжените сили, ако противоречат на характера и дейността на въоръжените сили.

(8) Алинеи 1 и 3 не се прилагат при доставка на военно оборудване и чувствително оборудване по смисъла на § 2, т. 2, съответно т. 65 от допълнителните разпоредби на Закона за обществените поръчки.

(9) Министърът на икономиката съставя и публикува на интернет страницата на Министерството на икономиката списък на продуктите по ал. 1.“

§ 12. В чл. 31 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Изискванията за енергийна ефективност, предвидени в този закон и в Закона за устройство на територията, се прилагат за всеки инвестиционен проект за:

1. изграждане на сграда;

2. преустройство на сграда, с който се променят енергийните й характеристики;

3. реконструкция, основно обновяване или основен ремонт на сграда, когато се обхващат над 25 на сто от площта на външните ограждащи конструкции и елементи на сградата и се променят енергийните й характеристики.“

2. В ал. 2 думите „нови сгради по ал. 1“ се заменят с „изграждане на сгради“.

§ 13. В чл. 32 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Енергийните характеристики на нова сграда се удостоверяват със сертификат за енергийни характеристики на нова сграда.“

2. В ал. 2 думата „нова“ се заменя с „новоизградена“.

3. В ал. 5:

а) точка 3 се изменя така:

„3. нежилищни сгради с ниско потребление на енергия, използвани за селскостопанска дейност;“

б) в т. 6 в началото се добавя „обособени“.

§ 14. В чл. 33 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думата „нова“ се заменя с „новоизградена“, а думите „проектни енергийни характеристики на сградата“ се заменят с „енергийни характеристики на нова сграда“.

2. В ал. 2 думите „за проектни енергийни характеристики на сградата“ се заменят с „по ал. 1“.

§ 15. В чл. 34 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „за проектни енергийни характеристики“ се заменят с „по чл. 33, ал. 1“.

2. В ал. 2 и 3 думите „за проектни енергийни характеристики на сградата“ се заменят с „по чл. 33, ал. 1“.

3. В ал. 4:

а) думата „проектни“ се заличава;

б) създава се изречение второ: „Преди сключването на договора за продажба или наем продавачът, съответно наемодателят, предоставя за запознаване сертификата на купувача, съответно на наемателя.“

§ 16. В чл. 35 думите „проектни енергийни характеристики“ се заменят с „енергийни характеристики на нова сграда“.

§ 17. В чл. 38 се правят следните изменения:

1. В ал. 1:

а) текстът преди т. 1 се изменя така: „Сградите за обществено обслужване в експлоатация с разгъната застроена площ над 250 кв. м и сградите в експлоатация подлежат на задължително обследване и сертифициране с изключение на:“;

б) точка 3 се изменя така:

„3. нежилищни сгради с ниско потребление на енергия, използвани за селскостопанска дейност;“

в) в т. 6 думата „сградите“ се заменя с „обособени сгради“.

2. Алинея 3 се отменя.

3. В ал. 4 думите „по ал. 3“ се заменят със „за обществено обслужване“.

4. В ал. 5 думите „за обществено обслужване с разгъната застроена площ над 500 кв. м, а от 9 юли 2015 г. – “ се заличават.

§ 18. В чл. 39 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „сертификата за проектни енергийни характеристики на сградата“ се заменят със „сертификат за енергийни характеристики на нова сграда“.

2. Алинеи 2 и 3 се изменят така:

„(2) Собствениците на нови сгради са длъжни да придобият при условията и по реда на този закон сертификат за енергийни характеристики на сграда в експлоатация в срок не по-рано от три и не по-късно от 6 години от датата на въвеждането ѝ в експлоатация.

(3) Сертификатът за енергийни характеристики на сграда в експлоатация се актуализира при извършването на следните дейности, водещи до промяна на енергийните характеристики на сградата:

1. преустройство;

2. реконструкция, основно обновяване или основен ремонт, когато се обхващат над 25 на сто от площта на външните ограждащи конструкции и елементи на сградата.“

§ 19. В чл. 41 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 и 2 думите „чл. 38, ал. 3“ се заменят с „чл. 38, ал. 1“.

2. В ал. 3 се създава изречение второ: „Преди сключването на договора за продажба или за наем продавачът, съответно наемодателят, предоставя за запознаване сертификата на купувача, съответно на наемателя.“

§ 20. В чл. 42 думите „който се придружава с декларация за липса на обстоятелствата по чл. 43, ал. 4“ се заличават.

§ 21. В чл. 43 се правят следните изменения:

1. В ал. 1, т. 3 букви „а“, „б“ и „в“ се изменят така:

„а) имат средно техническо образование, висше образование или придобита научна степен в област на висшето образование „Технически науки“, завършено или признато в Република България, или средно техническо образование, висше образование или придобита научна степен в еквивалентна област на висшето образование в друга държава – членка на Европейския съюз, или в друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или в Конфедерация Швейцария;

б) имат придобит стаж по специалността след завършване на образованието – не по-малко от 6 години за лицата със средно техническо образование, не по-малко от три години за лицата с образователно-квалификационна степен „бакалавър“ и не по-малко от две години за лицата с образователно-квалификационна степен „магистър“ и за лицата с научна степен;

в) притежават удостоверение за успешно положен изпит за повишаване на квалификацията за извършване на дейностите по тази алинея във висши училища, обучаващи по специалности в област на висшето образование „Технически науки“, професионални направления „Енергетика“, „Електротехника, електроника и автоматика“ и „Архитектура, строителство и геодезия“, акредитирани по Закона за висшето образование, или по специалности в еквивалентни област на висше образование и професионални направления, акредитирани по съответното законодателство в друга държава – членка на Европейския съюз, или в друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или в Конфедерация Швейцария.“

2. В ал. 2 т. 3, 4 и 5 се изменят така:

„3. имат средно техническо образование, висше образование или придобита научна степен в област на висшето образование „Технически науки“, завършено или признато в Република България, или средно техническо образование, висше образование или придобита научна степен в еквивалентна област на висшето образование в друга държава – членка на Европейския съюз, или в друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или в Конфедерация Швейцария;

4. имат придобит стаж по специалността след завършване на образованието – не по-малко от 6 години за лицата със средно техническо образование, не по-малко от три години за лицата с образователно-квалификационна степен „бакалавър“ и не по-малко от две години за лицата с образователно-квалификационна степен „магистър“ и за лицата с научна степен;

5. притежават удостоверение за успешно положен изпит за повишаване на квалификацията за извършване на дейностите по тази алинея във висши училища, обучаващи по специалности в област на висшето образование „Технически науки“, професионални направления „Енергетика“, „Електротехника, електроника и автоматика“ и „Архитектура, строителство и геодезия“, акредитирани по реда на Закона за висшето образование, или по специалности в еквивалентни област на висше образование и професионални направления, акредитирани по съответното законодателство в друга държава – членка на Европейския съюз, или в друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или в Конфедерация Швейцария.“

§ 22. В чл. 45 се създават т. 6 – 8:

„6. е постъпило искане на лицето;

7. не е заявено издаване на ново удостоверение за вписване в регистъра;

8. юридическото лице или едноличният търговец са заличени от търговския регистър, а в случаите по чл. 43, ал. 2, т. 1 – при смърт или поставяне под запрещение на физическото лице.“

§ 23. В чл. 50 ал. 2 се изменя така:

„(2) В зависимост от инсталираната мощност и вида на използваната енергия отоплителните инсталации с водогрейни котли подлежат на задължителна периодична проверка за енергийна ефективност веднъж на:

1. всеки 6 години – за отоплителни инсталации с водогрейни котли на природен газ с единична номинална мощност над 20 kW до 100 kW включително;

2. всеки 4 години – за отоплителни инсталации с водогрейни котли на течено или твърдо гориво с единична номинална мощност над 20 kW до 100 kW включително, и на природен газ с единична номинална мощност над 100 kW;

3. всеки две години – за отоплителни инсталации с водогрейни котли на течено или твърдо гориво с единична номинална мощност над 100 kW.“

§ 24. В чл. 57 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 4 се отменя.

2. В ал. 7 думите „включва енергийно обследване на съответното предприятие или промишлена система“ се заменят с „отговаря на минималните изисквания за енергийни обследвания, определени с наредбата по ал. 6“.

3. Създават се ал. 8 и 9:

„(8) Лицата по ал. 7 декларират прилагането на система за управление на енергията или на околната среда и представят доказателства, че приложената от тях система за управление отговаря на минималните изисквания за енергийни обследвания, определени с наредбата по ал. 6, в едномесечен срок от придобиването на сертификата.

(9) Предприятията, извършващи производство, пренос, разпределение и доставка на енергия, не подлежат на задължително обследване по ал. 1.“

§ 25. В чл. 59, ал. 1, т. 3 букви „а“, „б“ и „в“ се изменят така:

„а) имат средно техническо образование, висше образование или придобита научна степен в област на висшето образование „Технически науки“, завършено или признато в Република България, или средно техническо образование, висше образование или придобита научна степен в еквивалентна област на висшето образование в друга държава – членка на Европейския съюз, или в друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или в Конфедерация Швейцария;

б) имат придобит стаж по специалността след завършване на образованието – не по-малко от 6 години за лицата със средно техническо образование, не по-малко от три години за лицата с образователно-квалификационна степен „бакалавър“ и не по-малко от две години за лицата с образователно-квалификационна степен „магистър“ и за лицата с научна степен;

в) притежават удостоверение за успешно положен изпит за повишаване на квалификацията за извършване на дейностите по тази алинея във висши училища, обучаващи по специалности в област на висшето образование „Технически науки“, професионални направления „Енергетика“ и „Електротехника, електроника и автоматика“, акредитирани по Закона за висшето образование, или по специалности в еквивалентни области на висше образование и професионални направления, акредитирани по съответното законодателство в друга държава – членка на Европейския съюз, или в друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или в Конфедерация Швейцария.“

§ 26. В чл. 61 се създават т. 5 – 7:

„5. е постъпило искане на лицето;

6. не е заявено издаване на ново удостоверение за вписване в регистъра;

7. юридическото лице или едноличният търговец са заличени от търговския регистър.“

§ 27. Член 63 се изменя така:

„Чл. 63. (1) Задължените лица по чл. 14, ал. 4, собствениците на сгради – публична държавна или общинска собственост, собствениците на предприятия, промишлени системи и системи за външно изкуствено осветление по чл. 57, ал. 2 са длъжни да извършват управление на енергийната ефективност.

(2) Управлението на енергийната ефективност се извършва чрез:

1. организиране на изпълнението на програмите по чл. 12, ал. 2, както и на други мерки, които водят до енергийни спестявания, и изпълнението на целите, заложи в актовете по чл. 5, ал. 3, т. 1 – 4 – от собствениците на сгради – публична държавна или общинска собственост, и собствениците на системи за външно изкуствено осветление;

2. поддържане на бази данни за месечното производство и потребление по видове енергии – от собствениците на предприятия и промишлени системи;

3. ежегодно изготвяне на анализи на енергийното потребление – от задължените лица по ал. 1;

4. изготвяне на месечни и годишни енергийни баланси, включващи закупуваната и продаваната енергия, и оценка на изпълнението на поставените им индивидуални цели за енергийни спестявания – от задължените лица по чл. 14, ал. 4.

(3) Лицата по ал. 1 представят в агенцията годишни отчети за управлението на енергийната ефективност.

(4) Отчетите по ал. 3 съдържат информация за изпълнението на дейности по ал. 2 и се представят в агенцията не по-късно от 1 март на годината, следваща годината на отчитане.

(5) Задължените лица по чл. 14, ал. 4 ежегодно в срок до 1 март предоставят на кмета на съответната община информация за количествата на продадената на крайните клиенти енергия на територията на общината за предходната година.

(6) Отчетите по ал. 3 на държавните органи и на кметовете на общините се представят в агенцията заедно с отчетите по чл. 12, ал. 5.

(7) Отчетите по ал. 3 се изготвят по образец, утвърден от изпълнителния директор на агенцията.“

§ 28. В чл. 68, ал. 2 се правят следните изменения:

1. В т. 5 думите „чл. 5, ал. 3, т. 1 – 5“ се заменят с „чл. 5, ал. 3, т. 1 – 6“.

2. В т. 7 думите „чл. 63, ал. 4“ се заменят с „чл. 63, ал. 3“.

§ 29. В чл. 76 ал. 1 се изменя така:

„(1) Енергийните спестявания при крайните клиенти, постигнати след въвеждането на мерки за повишаване на енергийната ефективност, се доказват чрез:

1. оценка на постигнатите енергийни спестявания след обследване за енергийната ефективност на сграда, предприятие, промишлена система или система за външно изкуствено осветление или след проверка на отоплителна инсталация с водогрееен котел или на климатична инсталация, като обследването или проверката се извършва не по-рано от една година след въвеждането на мерките, или

2. прилагане на методика, разработена съгласно наредбата по чл. 18, ал. 2.“

§ 30. В чл. 81, ал. 1, т. 4 думите „чл. 21, т. 2“ се заменят с „чл. 21, ал. 1, т. 2“.

§ 31. В чл. 97 думите „в размера по чл. 14, ал. 5“ се заличават, а думите „чл. 21, т. 2“ се заменят с „чл. 21, ал. 1, т. 2“.

§ 32. В чл. 99, ал. 1 след думата „сграда“ се добавя „за обществено обслужване“, а думите „чл. 38, ал. 3“ се заменят с „чл. 38, ал. 1“.

§ 33. В чл. 104, ал. 1 думите „течно или твърдо гориво“ се заменят с „течно, твърдо гориво или природен газ“, а след думите „от 20 до 100 kW“ се добавя „включително“.

§ 34. В чл. 107 думите „чл. 63, ал. 4 в срока по чл. 63, ал. 5“ се заменят с „чл. 63, ал. 3 в срока по чл. 63, ал. 4“.

§ 35. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 14 се изменя така:

„14. „Нова сграда“ е всяка новоизградена сграда до 6 години от въвеждането ѝ в експлоатация.“

2. Точка 20 се отменя.

3. Точка 25 се изменя така:

„25. „Промислена система“ е обособена съвкупност от производствени сгради, съоръжения, технологично оборудване и спомагателни стопанства, в рамките на която предприятие осъществява дейност за производство на стоки или предоставяне на услуги.“

4. В т. 30 думите „проектни енергийни характеристики на сграда“ се заменят с „енергийни характеристики на нова сграда“.

5. Създават се т. 37 – 39:

„37. „Мярка на политика“ означава регулаторен, финансов, фискален или доброволен инструмент или инструмент за предоставяне на информация, официално въведен и прилаган с цел създаване на спомагателна рамка, изискване или стимул за участниците на пазара да предоставят и закупуват енергийни услуги и да предприемат други мерки за подобряване на енергийната ефективност.

38. „Нежилищни сгради с ниско потребление на енергия, използвани за селскостопанска дейност“ са сгради, които не потребяват енергия за отопление, вентилация и охлаждане.

39. „Първично енергийно потребление“ е брутно вътрешно потребление, намалено с крайно неенергийно потребление.“

§ 36. В преходните и заключителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 4 след думата „спестявания“ се добавя „31 декември“.

2. В § 7 ал. 2 се отменя.

3. Параграф 8 се отменя.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 37. (1) В тримесечен срок от влизането в сила на този закон министърът на икономиката съставя и публикува списъка по чл. 30а, ал. 1.

(2) До съставянето и публикуването на списъка по чл. 30а, ал. 1 се прилагат досегашните Указания за прилагане на изисквания за енергийна ефективност и енергийни спестявания, при възлагане на обществени поръчки за доставка на оборудване и превозни средства и закупуване и/или наемане на сгради с високи показатели за енергийна ефективност, с цел минимизиране на разходите за срока на експлоатацията им.

§ 38. В Закона за енергетиката (обн., ДВ, бр. 107 от 2003 г.; изм., бр. 18 от 2004 г., бр. 18 и 95 от 2005 г., бр. 30, 65 и 74 от 2006 г., бр. 49, 55 и 59 от 2007 г., бр. 36, 43 и 98 от 2008 г., бр. 35, 41, 42, 82 и 103 от 2009 г., бр. 54 и 97 от 2010 г., бр. 35 и 47 от 2011 г., бр. 38, 54 и 82 от 2012 г., бр. 15, 20, 23, 59 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14, 17, 35, 48 и 56 от 2015 г. и бр. 42 и 47 от 2016 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 13, ал. 2 в текста преди т. 1 след думите „регулиране на“ се добавя „бизнес плановете и“.

2. В чл. 21, ал. 1 т. 18 се изменя така:

„18. издава, прехвърля и отменя месечни сертификати на производителите на електрическа енергия за произхода на стоката електрическа енергия, произведена при високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия;“.

3. В чл. 25:

а) в ал. 1 т. 2 се изменя така:

„2. сертификатите за произход на електрическата енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия;“

б) в ал. 2 думите „чл. 162, ал. 4“ се заменят с „чл. 163в, ал. 3“.

4. В глава единадесета в наименованието на раздел II се създава изречение второ: „Сертификати за произход“.

5. В чл. 162:

а) в ал. 1 се създава изречение трето: „Издадените на производителя месечни сертификати за произход се прехвърлят на обществения доставчик, съответно на крайните снабдители, за изкупеното количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия.“;

б) алинеи 4 и 5 се отменят.

6. В глава единадесета, раздел II се създават чл. 163б, 163в и 163г:

„Чл. 163б. (1) Сертификатът за произход е електронен документ, който се издава за 1 MWh електрическа енергия на производител за нетното производство на електрическа енергия, измерено на изхода на централата и подадено към съответната електрическа мрежа, при спазване на изискванията за точност, надеждност и невъзможност за подправяне.

(2) Сертификатът съдържа:

1. наименованието, местоположението, вида и общата инсталирана мощност на централата;
2. началната и крайната дата на периода, в който е произведена електрическата енергия;
3. долната топлина на изгаряне на горивото, използвано за производството на електрическата енергия;
4. количеството на топлинната енергия, произведена едновременно с електрическата енергия, както и количеството на потребената топлинна енергия;

5. количеството на електрическата енергия, произведена при високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, определено съгласно наредбата по чл. 162, ал. 3;

6. спестяванията на първична енергия, изчислени съгласно наредбата по чл. 162, ал. 3;

7. номиналната ефективност на енергийния обект за комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия;

8. получената инвестиционна помощ за изграждането на енергийния обект за комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия от национална или европейска схема за подпомагане;

9. всякакъв друг вид подкрепа, предоставена за единица енергия по национална схема за подпомагане;

10. вида на националната схема за подпомагане;

11. датата, на която всяка от инсталациите на енергийния обект е въведена в експлоатация;

12. датата и държавата на издаване;

13. уникален идентификационен номер.

(3) За всяка единица произведена електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия може да се издава само един сертификат за произход, който е със срок на валидност 12 месеца от производството на съответната единица енергия.

(4) Сертификатът за произход се издава по искане на производителя на електрическата енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, и се използва от производителя, за да докаже, че електрическата енергия е произведена от високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия.

Чл. 163в. (1) Издаването, прехвърлянето и отмяната на сертификатите за произход на електрическа енергия, произведена от високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, се извършват по електронен път.

(2) Сертификатът за произход се смята за отменен, след като бъде използван за доказване произхода на енергията пред крайния клиент или с изтичането на срока на валидност.

(3) Условията и редът за издаване, прехвърляне и отмяна на сертификатите за произход на електрическата енергия от комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия се определят с наредба, приета от комисията.

Чл. 163г. (1) Комисията признава сертификатите за произход, издадени от компетентните органи в другите държави – членки на Европейския съюз, и в държавите – страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство.

(2) Комисията може да откаже признаването на сертификат за произход по ал. 1, когато не е изпълнено някое от изискванията на чл. 163б, ал. 2.

(3) За всеки влязъл в сила отказ по ал. 2 се уведомява Европейската комисия.

(4) Сертификатът за произход, който не е признат от комисията, се признава, когато след нотифициране по ал. 3 Европейската комисия приеме решение, изискващо признаване.“

7. В допълнителните разпоредби:

а) в § 1 т. 51 се отменя;

б) в § 1а думите „Директива 2004/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. относно насърчаване на комбинираното производство на енергия, основаващо се на търсенето на полезна топлоенергия във вътрешния енергиен пазар и за изменение на Директива 92/42/ЕИО“ се заменят с „Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно енергийната ефективност, за изменение на директиви 2009/125/ЕО и 2010/30/ЕС и за отмяна на директиви 2004/8/ЕО и 2006/32/ЕО (ОВ, L 315/1 от 14 ноември 2012 г.)“.

§ 39. До приемането на наредбата по чл. 163в, ал. 3 от Закона за енергетиката се прилага наредбата по чл. 162, ал. 4 от същия закон.

Законът е приет от 43-то Народно събрание на 21 декември 2016 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание: Цецка Цачева